

Josef Ladislav Píč – život a dílo
(vliv odborných sporů na jeho soukromý a společenský život)
102 stran textu, textové a 17 obrazových příloh

Jan Kössl
diplomová práce
PF Jihočeské univerzity
HÚ FF Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích
2007

Věc: posudek vedoucího diplomové práce

Diplomová práce Jana Kössla je tématicky zaměřena na jednu z významných českých badatelských osobností přelomu 19. a 20. století – na život a dílo prof. Josefa Ladislava Píče.

Zájem diplomanta není zaměřen pouze na popis soukromého života prof. Píče, ale už v úvodu své práce J. Kössl naznačuje, že se prostřednictvím faktografie z Píčova života pokusí zařadit nejen jeho osobnost do rámce dobového společenského dění, ale že se pokusí poukázat i na to, jak Píčovy názory a jednání ovlivnily složitou profesní problematiku na konci 19. a počátku 20. století. To, jaké otázky zadané téma vyvolává a na které z nich by chtěl J. Kössl svojí absolventskou prací odpovědět, nastiňuje v úvodu diplomové práce včetně zdůvodnění metodiky a přehledu literatury i dosud nevyužitých archivních pramenů, které pro zpracování tématu použil.

Protože se v případě prof. Josefa Ladislava Píče jednalo o jednoho ze zakladatelů vědeckého oboru pravěké archeologie, významného odborníka v oblasti muzeologie i historie a zároveň o společensky uznávanou osobnost, zvolil diplomant takovou formu zpracování, v níž se průběžně prolínají informace o dobovém společenském dění se soukromým životem J. L. Píče. Kromě kvalitně doložených a srozumitelně prezentovaných faktů o příbuzenských vztazích, rodinném zázemí, mládí, studiích i badatelském zaměření prof. Píče je tak možno průběžně komparovat jeho osobní vývoj s rozvojem vědy v rámci společenského dění na konci 19. a na počátku 20. století. Proto se Píčovo „curriculum“, předložené v chronologicky řazených kapitolách „Dětství a dospívání“, „Rodinné poměry“, „Studentský život“, „Hledání profesního zařazení“ a „Společenský a soukromý život“ čtivě a přehledně prolíná s kapitolami, pojednávajícími o místech a prostředí, v nichž se Josef Ladislav Píč v jednotlivých etapách své životní dráhy pohyboval (Mšeno, Česká Lípa, Mladá Boleslav, Praha), při čemž autor neopomíná uvádět ani dobové společenské a badatelské souvislosti jako jsou život ve městě, poměry na školách, dějiny archeologického bádání, poměry v českém muzejnictví na přelomu 19.-20. století, rozdíly v pohledech na postavení vědy ve společnosti apod.

Za přínos lze považovat diplomantem předložený přehled Píčovvy muzeologické a vědecké činnosti i veřejné angažovanosti, a to od úrovně kustoda v NM v Praze, přes jeho akviziční zásluhy až po provádění terénních archeologických výzkumů a publikační výstupy, které zásadním způsobem obohatily rozvíjející se obor pravěké archeologie u nás.

Rozbor nejvýznamnějšího Píčova vědeckého díla – třísvazkových Starožitností země české – a upozornění na to, jak byla práce přijata v tehdejších badatelských kruzích, umožnilo diplomantovi poukázat na názorové odlišnosti a složitost vývoje v oblasti rodící se nové vědecké disciplíny (tj. pravěké archeologie) na počátku 20. století, kdy důležitou roli hrálo nejen bezprostřední badatelské prostředí, ale i společenské klima, které díky autoritativnímu postavení jednotlivců i veřejnému zájmu překračovalo rámeček jednoho oboru.

Spolu s nejednoduchým soukromým životem je tak v předložené práci správně poukázáno na okolnosti, které ovlivnily některé z Píčových odborných a společenských postojů. Na příkladu vědeckých sporů, například o chronologii českých dějin (muzejní a univerzitní škola) a zvláště pak na sporu o pravost rukopisů Královédvorského a Zelenohorského ukazuje diplomant na vyvrcholení Píčových společensko-badatelských problémů, které nepochybně – spolu s nenaplněním jeho rodinného života a dalšími privátními záležitostmi – přispěly k jeho tragickému konci v r. 1911.

Své názory na pojednávanou osobnost, na její život, dílo, společenské postavení i lidský a vědecký odkaz shrnuje J. Kössl v poslední sedmé kapitole a na závěr přidává i úvahy o dalším možném studiu uvedené problematiky.

Práce je prostoupena argumentačními citacemi a doplněna o textové i obrazové přílohy, které dokreslují komplexní obraz pojednávaného tématu. Seznam použitých pramenů a literatury je reprezentativní.

Celkově hodnotím práci z hlediska zvládnutí zadané problematiky, obsahu, zvolené metodiky i stylistického zpracování za příkladnou a doporučuji ji k obhajobě s výsledkem „výborný“.

V Českých Budějovicích 17. května 2007

Doc. PhDr. Rudolf Krajč, CSc.
vedoucí diplomové práce

PS. Protože jsem byl s J. Kösslem v pravidelném kontaktu po celou dobu přípravy a realizace jeho práce, nemám k předložené diplomové práci připomínky a k její obhajobě žádné doplňující dotazy.